

Da, engang, naar fra vor Færden  
 vi til Hvile gik,  
 Solen lyser paa den Verden,  
 som vi grundlagt fik.  
 Og hvad vi endnu ej mægter,  
 kun i Haabet naar,  
 da i glade, stærke Slægter  
 Liv og Fylde faar.  
 Da i glade, stærke Slægter  
 Livets Kraft og Fylde faar.

Held da den, som aldrig svigted  
 nogen Arbejdsdag,  
 al Tid følte sig forpligtet  
 til de „tyngste Tag“,  
 ildned, spored, — gav de svage  
 trofast Vennehaand,  
 tjente — onde, gode Dage —  
 Kærlighedens Aand.  
 Tjente — onde, gode Dage —  
 Kærlighedens store Aand.

*Elisabeth Grundtvig.*

---

## Kvindesagens Fremgang i de senere Aar.

*Af Emil Elberling.*

---

Skjønt Kvindesagen i de sidste Aar ikke har gjort mange iøjnefaldende Fremskridt, er dens Fremgang dog umiskjendelig, og der er mange gode Varsler for, at den i en ikke fjærn Fremtid vil have sejret over hele Linjen. Dels er Interessen for den stegen stærkt imellem Kvinderne selv, hvad der kan ses af de mange Foreninger og Blade, der rundt om i Evropa opstaa for at virke til Sagens Fremme: 1888 holdtes endog i Washington en international Kongres for Kvindesagen, og i